

<sida1>

Pajala den 4de Februarii 1861.

Högtärade Broder!

Brefvet af den 7de i sistlidne Januarii, har ännu hunnit mig vid lif, ehuru i ganska betänkliga omständigheter. Vår när[-]maste Läkare bor 17 mil härifrån och det drar tämmeligen långt ut innan jag kan få någon hjälp af honom. Han har dock skickat mig blodrenande medel, hvilka tillika äro laxerande, och dessa medel har jag begagnat efter Läkare föreskrift, likväl har ingen märkbar förändring i mitt sjuk[-]doms tillstånd förmärkts, utom det andtappan tyckes vara litet lindrigare; dock kan jag icke föreställa mig annat, än att döden snart måtte göra slut på mitt lidande, och måtte det ske i en salig stund.

Min Högtärade Broders skrivelser äro alltid för mig kär[-]komna, ehuru jag måste börja med att slafva [stafva] och lägga ihop för att kunna få någon reda på innehållet. Jag har, tyvärr icke många uppriktiga vänner i Sverige, som uppmuntra mig till att fortfara på den bana jag börjat. Min Högtärade Broder nämner i sitt bref, att jag bör fullborda min sjelf[-]biografi, på det att Bror må kunna intaga den i sitt biografiska lexikon; men det hufvudsakligaste deraf är redan intagit uti "Ens ropandes röst i öknen", hvilken Bror har läst och vet således det hufvudsakligaste af mina lefnads omständigheter. Huruvida det kan lända mig till förtjenst, att Johan Raattamaa verkat för religionen och nykterheten <sida2> i Torneå lappmark samt äfven i Luleå lappmark, det må Bror sjelf bäst bedöma. Den absoluta nykterhets principen fortfar att vara rådande bland lappallmogen och äfven ibland nybyggare uti Karesuando och Juckasjärvi, Gelleware och halfva delen af Jockmock, hvilket allt är en följd af Johan Raattamaas verksamhet. Om Bror intager mitt namn i sitt biografiska lexikon, så borde äfven Raattamaas namn få ett rum dersammastädes. Absoluta nykterhets[nykterhets][-] principen har äfven i de sednaste åren spridt sig längs efter Torneå elf på båda sidor om riksgränsen, i Öfver Torneå, Hjetaniemi och Karungi; men detta är följden förnämligast af i "Ropandes rösten" nämnda, Erik Anders Anderssons verksamhet. Äfvenså har [<af> överstrykta tecken] f. d. Missionären Carl Johan Grape tagit en mycket verksam del i samma arbete i Juckasjärvi, [3 överstrykta tecken] Pajala, Öfver Torneå och Neder Kalix. Borde icke alla dessa, ehuru blott lekmän, nämnas uti Brors biografiska lexikon, såsom ett exempel på hvad lekmän kunna uträtta, när de få uppmuntran och skydd af sina Själösörjare. Det är endast Evangeliska Alliansen som utskicka lekmän för att verka för en sann Kristendom, och dessa äro äfven af de flesta prester i Sverrige misstänkta för svärmeri och fanatism. Jag är visserligen öfver[-]tygad derom, att inquisitoriska åtgärder, som blifvit utöfvade af Svenska Stats kyrkan äfven i de sednaste åren, hvarföre samma Stats kyrka blifvit så illa beryktad i hela Europa, skall få sin rätta plats i historien. Nu har en slags religions <sida3> frihet blifvit beviljad, som befrämja separatismen,

och man får¹ väl se till slut, huru svenska presterskapet bär sig åt, för att återföra dessa i [2 överstrykta tecken] i kyrkans sköte. Uti staden Tromsö, har äfven separatismen gripit omkring sig. Många skola dock hafva blifvit ångerköpta och önska att återvända till Stats[-]kyrkan; men norska disenter-lagen, möta dervid åtskilliga svårigheter. Den påfviska missionären gör också sitt till för att göra proselyter; men han vinner icke många anhängare. Wi lefva nu, som det tyckes uti en förbistringens tid; det mörknar mer och mer på den politiska horisonten, och de religiösa rörelser som uppenbara sig här och där, äro visserligen ett godt tidens tecken, och vi böra akta derpå såsom på ett ljus, som skiner i ett mörkt rum, till dess dagan [dagen] randas. Wi kunna icke hoppas att få se denna dag; men vi böra glädja seröfver, att våra efterkommande få se den. Här ligger jag på plågornas läger, väntande, att dödens Engel snart förlossar mig, och min, och min Högtärade Broder, som öfver[-]lefver mig, borde icke underlåta, att fälla en förbön för mig, ty min tro är ofta svag och hoppet ofta fjärran; dock tror jag, att den store Försonaren och törnekrönte Konungen, icke skall öfvergifva mig. Framhärdar,

Min Högtärade Broders ringe medarbetare i Vingården
L. L. Læstadius

L. L. Læstadius' sista brev till Wieselgren. Texten är inte egenhändigt skriven, men däremot underskriften. / Original / Göteborgs Universitetsbibliotek /

¹ "Luckorna" på denna sida har ifyllts med stöd av Bäcksbacka 1946.